

[Honoré]

ligesom den foregående ordfører, hr. Melchior, synes, at regeringen ikke lever op til den i og for sig historiske begivenhed, som dannelsen af SV-regeringen var. Den skuffer forventningerne på dette afgørende tidspunkt.

En anden ting var, at overenskomsterne i 1977 hang sammen med en meget fin økonomisk målsætning fra augustforlig 1976, hvori det hed, at nu skulle betalingsbalancen forbedres, gælden afvikles og arbejdsløsheden afskaffes i løbet af en begrænset årrække. Vi ved, hvordan det gik i denne regeringsperiode for socialdemokratiet. På arbejdsmarkedet fik vi fortsat en meget stærk lønudvikling inden for visse områder. Regeringen lod blot stå til. Og hvad den øvrige økonomiske situation angår, så førte regeringen en økonomisk politik, der havde det resultat, vi kender, nemlig at vi i dag har 200.000 arbejdsløse og en fortsat gældsætning til udlandet med en halv snes milliarder kroner årligt.

Også på denne baggrund – måske navnlig på den baggrund – må regeringen forstå, at det kan være meget svært for partier, der gerne vil give en regering en positiv chance, at forholde sig meget velvilligt eller bare så velvilligt, at de stemmer for denne del af regeringens økonomiske politik.

Ib Christensen (DR):

Arbejdsministeren opstillede billedet af forhandlingerne her i dag lige lovlig forenklet. For det første sagde han, at de tre venstrefløjpartier, altså de marxistiske partier, kun var interesseret i kaos og konflikt, og resten af partierne uden for regeringen var ifølge arbejdsministeren stort set kun interesseret i 100 pct. taktregulering til de offentligt ansatte, kombineret med en skattelettelser. Da jeg synes, det er et utilladeligt forenklet billede, så bliver jeg nok nødt til til glæde for arbejdsministeren – jeg håber, han får et referat engang – at sige, hvad det er, vi opstillede som alternativ.

For det første dette: frie og ansvarlige forhandlinger i stedet for et statsdiktat som det, der nu forestår. Jeg ser, at arbejdsministeren er her, han rager jo op i forsamlingen som sædvanlig. Ministeren kan så, og regeringen kan så tage stilling til et ændringsforslag, som vi vil fremkomme med, og som giver en mulighed for, at lønmodtagerne, som det hele jo berører, og den anden side, arbejds- og

verne, får en chance for gennem deres kompetente forsamlinger at tage stilling til loven. Og så kan man jo gøre lovens ikrafttræden eller fortsættelse betinget af denne urafstemning. Altså får regeringen endnu en chance.

Det andet punkt, jeg nævnte, var en progressiv jordbeskatningspolitik i stedet for den momsforhøjelse, som regeringen allerede har gennemført, og som den jo formentlig har planer om at gennemføre eller vil gennemføre om ikke så mange måneder.

Den tredje ting, jeg sagde, var en kronefrigivelse i stedet for Danmarks valutas binding gennem EF-samarbejdet i EMS-ordningen til D-marken og deraf følgende forringet konkurrenceevne for erhvervene, forringet beskæftigelse.

Det fjerde, jeg sagde, var effektiv monopolbekæmpelse i stedet for den illusoriske avancelov, som ikke noget menneske i denne sal tror på virker andet end generende for virksomhederne, og som ingen betydning har.

Det femte, jeg sagde, var en lettelse af skatten på arbejde, og den kan altså finansieres gennem en jordbeskatning plus afvikling af visse offentlige overflødige tilskudsordninger til særinteresser.

Det sjette, jeg sagde, var, at på grund af den politik, der her er skitseret, så ville det være forsvarligt og muligt at gennemføre en lavrentepolitik i modsætning til den nuværende højrentepolitik med udlånsloft osv.

Og det syvende, jeg nævnte, det var en skatte- og boligreform, der kunne opmuntre folk til at investere i arbejdspladser i erhvervslivet og dermed skabe beskæftigelse i stedet for at investere passivt i fast ejendom.

Se, det var det, som kunne repræsentere en helhedsløsning i modsætning til det, som arbejdsministeren var inde på, og som han forsvarer, men som jo altså kun er lønpolitik og intet andet.

Statsministeren siger, at det gælder om at føre en politik med et så socialt sigte som muligt. Men vi må konstatere, at der er intet socialt sigte i den politik, der her lægges op til. Der er tværtimod et asocialt sigte gennem den ensidighed, der er tale om.

Statsministeren udtalte sig positivt om, at man sandelig måske også ville overveje problemet med prisstigninger på jord. Det var et svar til det radikale venstre, der nu pludselig er begyndt at interessere sig for det problem,